

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Ølstat m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Finansministeren (Estrup): Spørgsmaalet om en Ølstats Indførelse har jo flere Gange foreligget for Rigsdagen, uden at disse Forslag hidtil have ført til noget Resultat. Saalænge man her har forhandlet om Indførelsen af en Ølstat, er man gaaet ud fra som en bestemt Forudsætning, at Skatten ikke maatte ramme det Øl, som var Menigmands almindelige Drik; og som Følge deraf har man ikke villet beskatte hverken Husholdningsøl, der blev brygget hjemme eller svagere Ølarter, brygget i Salgsbryggerier. Derved har man stabt sig en Vanskelighed ved Gennemførelse af en Ølstat, en Vanskelighed, som man ikke kender andre Steder, hvor en Ølstat er indført, og hvor den enten hviler paa alt Øl, eller i hvert Fald paa alt Salgsøl. Det er nu næsten 10 Aar, siden jeg første Gang fremsatte Forslag om en Ølstat; det var i 1881. Det Forslag gik ud paa at beskatte al den Malt, der brugtes i Bryggerier, som tilvirkede skattepligtigt Øl; og ved skattepligtigt Øl forstodes undergæret Øl og overgæret Øl af en Styrte af 2 Bægtprocent Alkohol eller derover. Dette Forslag mødte Modstand i Landstinget af to Grunde, den første var fordi det antaas for at være utilbørligt besværende for Bryggerierne, idet de Bryggerier, der tilvirkede saavel skattepligtigt som skattefrit Øl, maatte betale Skat af hele Maltforbruget, eller ogsaa maatte de dele deres Virksomhed saaledes, at det skattepligtige Øl tilvirkedes i et Bryggeri, eller i alt Fald i et særskilt Lokale og det skattefrie i et andet. Der var ogsaa en anden Grund, hvorfor man ikke vilde gaa ind paa Lovforslaget i Landstinget, nemlig den, at saakaldte Surrogater for Malt ikke maatte bruges. Næret efter, i 1882, fremsatte jeg Forslaget paany, ligeledes om en Maltstat, Beskatning af det Malt, der brugtes i skattepligtige Bryggerier, men med den ikke uvæsentlige Tilføining, at Skatten godtgjordes for det Malt, der maatte antages at være forbrugt, i disse blandede Bryggerier til skattefrit Øl og endvidere, at Brugen af Surrogater blev tilstedet under visse Former. Smidleritid, heller ikke det Forslag vandt Tilslutning og Lovfor-

slaget blev i Landstinget forandret til en Produktbeskatning, en Skat paa det færdige Produkt; og som skattepligtigt blev fastholdt, at det skulde være alt undergæret Øl og alt overgæret Øl med 2¹/₂ pCt. Alkohol og derover.

I den næste Samling, 1883, blev dette Forslag, saaledes som det var vedtaget i Landstinget, i alt Fald i alt væsentligt, fremsat for dette Ting. Forslaget kom til en første Behandling, der blev standset straks, og Forslaget henvistes til et Udvalg — jeg tror det var et Vønningsudvalg — og af dette Udvalg afgaves efter længere Betænkningstid en Betænkning, gaaende ud paa, at første Behandling skulde føres videre. Denne første Behandling bekræftigede sig heller ikke med Realiteten af Forslaget, men man henviste det straks til Finansudvalget, og efter den Tid blev der ikke hørt noget mere om dette Lovforslag. Dette var i Samlingen 1883—84. Efter den Tid har Spørgsmaalet om en Ølstat hvilet, indtil jeg i forrige Samling fremsatte paany et Forslag om en Ølstat i Forbindelse med flere andre betydelige Skattelove, Forhøjelse af Produktafgiften af Brændevin og en Toldrevision. Lovforslaget blev vedtaget af Landstinget, men da det kom til dette Ting, blev det efter første Behandling, hvor det efter det Indtryk, jeg havde, blev velvillig modtaget, henvist til et Udvalg med Bemærkning om, at Meningen var, at det skulde hvile der, indtil de andre Skattelove, navnlig Toldrevisionen, ogsaa kom fra Landstinget til dette Ting. Toldrevisionen naaede imidlertid ikke i forrige Samling at komme fra Landstinget til dette Ting og altsaa har dette Ting i Virkeligheden ikke haft Lejlighed til at votere over det i forrige Samling fremsatte Lovforslag, som i alt væsentligt er det samme, som jeg atter indbragte i denne Samling i Landstinget, dog med den ikke uvæsentlige Forandring, at Skattekvantiteten var betydelig forhøjet, nemlig fra 7 til 10 Kr. pr. Tønde. Lovforslaget, saaledes som det blev indbragt i denne Samling, gik i øvrigt ud fra samme Forudsætning som dets seneste Forgænger, nemlig den, at det kun var undergæret Øl og det stærkere overgærede Øl, som skulde beskattes. Lovforslaget er imidlertid undergaaet adskillige og betydelige Ændringer ved Behandlingen i Landstinget, Ændringer, der, jeg kan vel sige alle, hidrøre fra, hvad man under Sagens Behandling i Landstinget efterhaanden kom til Kundskab om med Hensyn til Bryggeridriften og med